

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 78. Mandata Cardinali Madrutio Cæsareo apud Papam Legato data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

sententia dimoveri posset. His ita de- Sæcul. XVI.
cretis Electores tam Catholici, quam A. C. 1547.
Protestantes ex improvise Legatum a-
diere, ac singularem ei reverentiam,
atque affectum semper deferentes, li-
cet non essent invitati, prandio exci-
pi petierunt.

§. LXXVIII.

*Mandata Cardinali Madrutio Cæsara-
reo apud Papam Legato
data.*

Imperator, cum non modo avitæ Reli- Pallav. l. c.
gionis concordiam in Germania, sed n. 5.
etiam Concilii restitutionem in Urbe Spond. hoc
Tridentina urgere summa cum auctori- ann. n. 21.
tate niteretur, Cardinalem Madrutium
Romam mittere decrevit, dato eidem
negotio, ut ea, qua polleret, dexterita-
te, totisque viribus Pontificem ad sua
vota inclinare satageret, eique Cæsaris,
ac Romanorum Regis nomine hæc ex-
poneret. *Dei ope supra omnem humanam
spem effectum est, ut cuncti Principes, Or-
dinesque Germanicæ subjicerent se iudicio
Concilii, quod Tridenti celebratur: Et
quamquam in maximam ea de re difficulta-
tem offensum esset super auctoritate, quam
in Concilio Apostolica Sedes exerceret, ut-
pote alteri parti suspecta; haud tamen con-
sentit Cæsar, huiusmodi subiectionem quo-
cunque*

Sæcul. XVI A. C. 1547. *cumque modo coarctatam, conditionibusque circumscriptam, sed liberam, & absolutam futuram. Proinde Madruccius utriusque Principis, Ordinumque Germanicorum nomine jubebatur rogare Pontificem, ut Concilium Tridenti reponat, illudque absolvat, quod is effecturum se sponderat, quandocunque huiusmodi Synodo Germania se submisisset, sicut in præsentem se paratam exhibet: cum autem Cæsar minime dubitet, Pontificem maxime gavisurum ob factam sibi, & Ecclesiæ auctoritatis accessionem, nec neglecturum tam egregiam redintegrandæ Christianæ reipublicæ, reparandæque jacturæ, quam Petri Sedes passa fuerat, opportunitatem, tanta auri vi, tot incommodis, tam gravi etiam vitæ discrimine coemptam a Cæsare, ac præstiturum hoc pacto Pontificem id, quod semper obtulerat qua sua, qua suorum Nuntiorum, ac Legatorum lingua. Quod si perficeret, pro certo haberet, nunquam destitutum Cæsarem suo perfungi munere in Sacrosancta fide, ac Sede Apostolica provehenda, pro eo, ac sæpius promiserat: sin autem id Pontifex recusaret, quod Cæsar haud credere vult, is satis excusatus erit apud Deum, apud Pontificem, apud omnes mortales, cum omne id, quod in se esset, præstitisset ad removenda tam gravia Religionis incommoda, quæ Pontifex pro sua prudentia sane prospiciet, quæque ab Oratoribus ipsius Cæsaris*

vis sæpius fuerant illi proposita, atque a Pontificiis Legatis in Germania sub eorum oculis imminentia conspecta fuerant. Porro cum perspectum esset, quod Synodi revocatio adeo prompta fieri haud posset, atque omnino requireretur, ut circa res fidei in illis Provinciis quædam saltem fierent dispositiones: ex altera autem parte nullus adesset Pontificia ad id peragendum potestate munitus, hinc Legatus insuper a Papa petere iubebatur, ut viros ea instructos facultate delegaret, ut interim malis, quantum fieri posset, occurreretur. Exponeret pariter Pontifici, quicquid ipse Madruccius Germanicæ salutis necessarium in morum correctione cognoverat. Cæterum cum petitioni revocandi Tridentum Concilium fuerat nonnunquam a quibusdam, qui Pontificis partem magis tuebantur, obiectum, huiusmodi Synodum, si Pontifex occumberet, conaturam fortasse, novam sibi electionem Pontificis arrogare; hinc Madrutius Pontifici fidem facere iussus erat, quod Cæsar palam profiteretur, ipsius semper fuisse mentem, non nisi Romæ, ac more consueto Pontificem eligendum, prout jus postularet, ipsumque suam fidem Cæsaream obstringere ad id observandum. Et quamvis sperandum esset, superfuturum Concilio Pontificem, ejusque fructus collecturum, tamen quidquid eveni-

Hist. Eccles. Tom. XXXIX. D d ret,

*Sæcul. XVI.
A.C. 1547.*

Sæc. XVI. *ret, curaturum Cæsarem, ut nonnisi vir san-*
A.C. 1547. *ctissimæ, gravissimæque dignitati par suffi-*
ceretur: hæcque promissa, ut magis rei cau-
tum esset, a Romanorum Rege, designato
successore Cæsaris, si forte is obiret, firma-
tum iri.

Pallav. ib. n. 8

Præterea Cardinali Madrutio in-
 iunctum fuit, ut si forte difficilem experire-
 tur Pontificem post impensa simul cum Ora-
 tore Mendoza, quam maxima possent, offi-
 cia, publicam, quantum liceret, ea de re si-
 dem acciperent, atque aut in Senatu, aut per
 aliam pro ipsorum arbitratu formam mo-
 nerent Cardinales, Principum Oratores, a-
 liosque illustres viros publico munere præ-
 ditos, ut cunctis innotesceret, nihil suarum
 partium, divini honoris, rei que Christianæ
 causa fuisse a Cæsare prætermissum: si ve-
 ro Pontifex, quod minime credendum erat,
 juberet Patres Bononiæ aliquid agere Tri-
 dentinæ remigrationi adversum, Orator
 protestationem ex formula traditi seorsim
 scripti adhiberet.

§. LXXIX.

Madrutius Cardinalis re infecta Ro-
mam delatus.

Pall. l. 10 c. 6. **M**adrutius Cardinalis hisce mandatis
n. 9. 10. Et instructus, Bononia, ubi prius cum
cap. 7. n. 1. Octavio Farnesio colloquebatur, profe-
Et 2. ctus est, die decima septima Novembris
 Roman